

Jėzus ir Petras

**Pagrindinė eilutė: „Trečią kartą jis jam tarė:
„Simonai, Jono sūnau, ar tu mane myli?
Petras buvo įskaudintas, nes Jėzus trečią kartą
paklausė jo: „Ar tu mane myli?“. Jis atsakė:
„Viešpatie, tu viską žinai, tu žinai, kad aš tave
myliu“.**

**Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.“
Jono 21:17**

**Pasirinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Jono 21:15-19**

Mūsų pagrindinėje eilutėje prisikėlęs Jėzus trečią kartą paklausė Petro, ar jis jį myli. Išgirdęs šį klausimą trečią kartą, Petras tikriausiai prisiminė sceną Kajafo teismo salėje, kai jis tris kartus išsižadėjo savo Mokytojo, netgi keikdamas jį (Mato 26:69-75). Petras tris kartus išsižadėjo Viešpaties, o dabar Viešpats tris kartus norėjo, kad jis dar kartą patvirtintų savo atsidavimą Jam. Taip Petras gautų papildomą užtikrinimą, kad jis vėl visiškai atgavo savo Mokytojo meilę ir palankumą. Šie trys Petrui užduoti klausimai yra vieninteliai užfiksuoti paminėjimai, primenantys jo išsižadėjimą Viešpaties, ir išlaisvinantys jį nuo bet kokių tolesnių priekaištų.

Savo klausimu Petrui Viešpats paprasčiausiai paklausė: „Ar tu mane myli?“ Mokytojas jo nesmerkė už tris išsižadėjimus, bet dabar tiesiog norėjo būti tikras dėl Petro meilės ir atsidavimo gilumo. Galbūt mes būtume manę, kad reikia, kad Petras pirmiausia atsiprašytų. Išmokime šią pamoką, kaip labai švelniai baramė kitus, užuominomis, o ne tiesiogiai kaltindami; klausdami apie jų dabartinę širdies būseną, o ne apie ankstesnę, kurioje jie galėjo suklysti. Jėzaus klausimai Petru taip pat turėjo svarbų tikslą – neutralizuoti jo polinkį labiau mylėti ir tarnauti savo žvejybos verslui nei Kristaus reikalui.

Kai mūsų Viešpats paklausė Petro „ar tu mane myli?“ pirmuose dviejuose klausimuose, buvo panaudotas graikų žodis „agapao“, kuris reiškia aukščiausią meilės formą – nesavanaudišką, pasiaukojančią ir visiškai atsidavusią, nepriklausomai nuo aplinkybių ar atlygio. Trečiajame klausime naudojamas graikų kalbos žodis „phileo“, reiškiantis šeimyninę meilę, brolišką prisirišimą ir draugystę. Petras dėl to nuliūdo. Jis žinojo, kad myli Mokytoją broliška meile ir prisirišimu, bet suprato, kad dar nepasiekė aukščiausios meilės formos – „agapao“.

Viena iš labiausiai pagirtinų Petro charakterio savybių buvo jo atkaklumas. Jei jis padarė klaidą, jis greitai pakeisdavo kursą, kai tik tai buvo jam nurodyta. Jis jautė gailestį, kad tarp jo ir Viešpaties

buvo kokia nors debesė, kurios jo atgaila nebuvo visiškai pašalinusi. Jėzus žinojo, kad Petro širdis buvo tyra. Vietoj to, kad kaltintų jį dėl ankstesnės klaidos, jis leido Petrui žinoti, kokį darbą jis nori, kad jis atliktų. Paprašydamas Petro „ganyti mano avinėlius“ ir „mano avis“, Jėzus pabrėžė, kad dabar Petro užsiėmimas turėtų būti ne žvejyba, o jo kaimenės ganymas (Jono 21:15-17). Viešpats priminė Petrui, kad anksčiau jis buvo pašaukęs jį būti „žmonių žveju“. Žinodamas, kad jo širdis tebėra ištikima ir uoli, Jėzus atnaujino tą užduotį. Mato 4:19

Jei Petras būtų toliau vertęsis žvejyba ir neprižiūrėjęs Viešpaties avių, jo veiksmai būtų prieštaravę jo atsakymui. Tai būtų buvę meilė žodžiais, bet ne veiksmais ir tiesa. Mes taip pat turime pasimokyti iš šios patirties. Vadovaudamiesi Jėzaus žodžiais, palikime pasaulietinius tikslus ir ambicijas ir nuoširdžiai įsitraukime, kaip ir Petras, į tarnystę dvasinių avių, mūsų brolių Kristuje, poreikiams. 1 Petro 4:10,11